

Arrest

nr. 237 642 van 30 juni 2020
in de zaken RvV X / II en RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: 1. ten kantore van advocaat F. JACOBS
Kroonlaan 88
1050 BRUSSEL
(RvV X)

2. ten kantore van advocaat M.-C. WARLOP
J. Swartenbroucklaan 14
1090 BRUSSEL
(RvV X)

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Egyptische nationaliteit te zijn, op 11 december 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 november 2019 (RvV X).

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn, op 12 december 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 november 2019 (RvV X).

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikkingen van 25 mei 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 juni 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat F. JACOBS, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij (RvV X).

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat M.-C. WARLOP, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij (RvV X).

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaart geboren te zijn in Caïro (Egypte) en u bent een Arabier van Palestijnse origine. U verhuisde in 1997 van Caïro naar Beit Hanoun in de Gazastrook, waar u bleef wonen tot aan uw vertrek in 2017. U bent geregistreerd bij de UNRWA.

U behaalde het diploma van leerkracht lager onderwijs aan de Al-Quds open universiteit. Tijdens uw studies deed u stage in de Abdul Rahman Ban Awf school. U werkte als vrijwilliger drie semesters in deze school als leerkracht, van 2016 tot aan uw vertrek in 2017. Daarbuiten werkte u vanaf uw studies ook dagelijks als taxichauffeur.

Op 7 maart 2017 verliet u Gaza samen met uw moeder S. I. A. M. (O.V. ..., CGVS ...) omwille van problemen met Hamas. U weigerde met Hamas samen te werken en voor hen te spioneren. Ook kon u geen werk krijgen in de school waar u uw opleiding gevolgd had zonder aanbeveling van Hamas, wat u niet wilde. Via de grensovergang in Rafah kwam u in Egypte terecht, waarna u via Turkije op 30 juni 2017 in Griekenland aankwam. Bij uw aankomst in Griekenland werd u opgepakt door de politie en vier dagen opgesloten. Vervolgens zat u drie dagen in een andere gevangenis en daarna werd u naar een gesloten centrum overgebracht. Na 18 dagen in dit gesloten centrum werd u vervolgens naar een opvangcentrum in Thessaloniki gebracht. Op de eerste dag in dit opvangcentrum kreeg u een tijdelijke verblijfsvergunning van zes maanden. Verder ontving u daar een financiële steun van 150 euro. Uw moeder reisde verder en werd in België erkend als vluchteling op 20 april 2018. U bleef evenwel in Griekenland. In februari 2018 werd u in het appartement van uw neven in Athene overvallen door een aantal gemaskerde mannen. Een vriend van u, M. S., was ook aanwezig. Jullie telefoons, portefeuilles en documenten werden meegenomen en jullie werden geslagen. Één van de aanvallers, A. I., werd door jullie tegengehouden in de lift. De burens belden de politie en die kwam na een half uur ter plekke. U, uw neven, M. S. en A. I. werden meegenomen naar het politiekantoor waar jullie werden ondervraagd. A. I. werd tevens gefouilleerd. De politie ondernam geen verdere stappen wegens een gebrek aan bewijs. De dag nadien zag u A. I. in een café terug. Sindsdien werd u telkens u hem op straat tegen kwam door hem bedreigd met de dood. Op 6 juni 2018 diende u uiteindelijk een verzoek tot internationale bescherming in op het eiland Rhodos. Op 30 juli 2018 werd u de vluchtelingenstatus toegekend in Griekenland. Ten gevolge van een materiële fout in uw verblijfsvergunning (u stond eerst geregistreerd als een Egyptisch staatsburger) kreeg u dit document pas in oktober 2018. U had sinds u als vluchteling erkend werd moeite een woning te vinden in Griekenland. U werd via de politie in Rhodos doorgestuurd naar een opvangcentrum in de buurt van de haven. Daar mocht u echter niet verblijven omdat u alleenstaande was en niet deel uitmaakte van een gezin. Daarop ging u naar een hostel waar u verbleef op eigen kosten. Een vriend van u had een woning verkregen via een organisatie. U probeerde tevergeefs om via deze organisatie ook een woning te krijgen. In Athene verbleef u een tijd in een school waar vluchtelingen werden opgevangen. Door de algemene problematische situatie in die school probeerde u tweemaal om een woning te vinden in Athene, eenmaal via een Poolse vrouw en eenmaal in de wijk Exarchia. Beide keren werd u dit geweigerd omdat u geen werkcontract en geen verblijfsvergunning kon voorleggen. Verder solliciteerde u op twee plekken naar werk, een telecom winkel en een restaurant, beide keren werd u geweigerd omdat u de taal niet sprak. U probeerde de taal te leren via het Jaffracentrum in Athene, maar dit kostte te veel.

U verliet Griekenland omwille van bovenstaande problemen en omdat u bijkomend voor uw zieke moeder in België wou zorgen. Op 5 oktober 2018 reisde u verder naar België, waar u op 19 oktober 2018 een verzoek tot internationale bescherming indiende.

Ter staving van uw verzoek tot internationale bescherming legt u volgende documenten neer: uw paspoort (kopie), uw identiteitskaart (kopie), uw rijbewijs (kopie), uw geboortecertificaat (kopie), uw UNRWA-kaart (kopie), 2 Palestijnse oproepingsbrieven (kopieën), een attest van de Belgische politie van 29 januari 2019 waaruit blijkt dat u enkele spullen, waaronder uw Griekse identiteitskaart bent verloren (kopie), een tijdelijke Griekse verblijfsvergunning van zes maanden (kopie).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere

procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle elementen in uw administratief dossier wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard.

Uit uw verklaringen en de documenten uit uw administratief dossier blijkt dat u op 30 juli 2018 internationale bescherming hebt gekregen in Griekenland (zie het document in uw administratief dossier: Hellenic Republic, Ministry of Migration Policy, Asylum Service van 19 december 2018 en de notities van persoonlijk onderhoud pagina 5). Er werd u de vluchtelingenstatus toegekend en u heeft een verblijfsvergunning die geldig is van 27 juli 2018 tot 26 juli 2021.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980 voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een verzoeker die reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, niet ontvankelijk te verklaren.

U verkeert niettemin in de mogelijkheid om elementen aan te brengen waaruit kan blijken dat de bescherming die u in deze lidstaat werd verleend, niet actueel of ontoereikend zou zijn.

Inzake de inval in het appartement van uw neven dient vooreerst vastgesteld te worden dat dit om een eenmalige gebeurtenis gaat, waarbij uw belagers dachten dat er geld te vinden was in het appartement waar u zich bevond (NPO, p. 7). Aldus gaat het louter om een probleem van interpersoonlijke en gemeenrechtelijke aard en houdt dit geen verband met één van de criteria bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Ook de daaropvolgende bedreigingen van de man die u had aangegeven bij de politie ressorteren niet onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie.

Verder heeft u het niet aannemelijk gemaakt dat u voor deze problemen geen of onvoldoende beroep kon – of in geval van een herhaling van dergelijke moeilijkheden bij een eventuele terugkeer naar Griekenland, zou kunnen doen - op de hulp en/of bescherming door de in Griekenland aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Griekenland voor u sprake zou zijn van het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U beweert dat de politie niets gedaan heeft (NPO, p. 7). Echter, zowel uw neven, uzelf als A. I. werden meegenomen naar het politiekantoor en ondervraagd over het incident (NPO, p. 15). U verklaart verder dat A. I. gefouilleerd werd (NPO, p. 16). Dat A. I. daags nadien terug op vrije voeten was, kan te wijten zijn aan verschillende factoren (gebrek aan bewijs, gebrek aan getuigen,...) los van de inspanningen en/of de werking van de autoriteiten. Het door u gelaakte laatijdig optreden van de politie – hoewel het politiekantoor zich naast het appartement bevond kwam de politie pas na een half uur - , wijst evenmin op een gebrekkige werking van de autoriteiten, immers, meer prioritaire zaken kunnen door de autoriteiten eerst behandeld worden alvorens uw probleem te behandelen (NPO, p. 15). Bovendien is uw verklaring dat de politie de camerabeelden niet bekeken heeft louter een losse bewering, u heeft immers nagelaten hierover vragen te stellen aan de autoriteiten (NPO, p.17). Bijkomend heeft u nagelaten te informeren of de politie naar de rest van uw gestolen spullen gezocht heeft (NPO, p. 17). Verder heeft u hierna niet meer geïnformeerd over de stand van zaken bij de politie, ook niet toen u nieuwe bedreigingen ontving (NPO, p. 16-17). Bovendien blijkt uit niets dat u het door u als gebrekkig ervaren politieoptreden niet kan aangeven bij andere instanties, zoals de ombudsdienst die volgens informatie (waarvan een kopie als bijlage aan het administratieve dossier werd gevoegd) dergelijke klachten behandelt.

U klaagt verder uw algemene levensomstandigheden in Griekenland aan, waarbij u aangeeft dat aangezien u de taal niet machtig bent, u geen werk kan vinden waardoor u wegens een gebrek aan een werkcontract geen woning kan huren.

In dit opzicht geniet u als persoon die internationale bescherming geniet, binnen de Europese Unie een specifieke bescherming tegen refoulement. Overeenkomstig het recht van de Unie zijn er aan uw status

diverse rechten en voordelen op gebied van werkgelegenheid, sociale bescherming, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting en integratie verbonden.

Deze vaststelling wordt niet ondermijnd door het feit dat er zich verschillen kunnen voordoen in de algemene economische toestand tussen de lidstaten van de Europese Unie. Niet alle onderdanen van de Europese Unie hebben een gelijkwaardige toegang tot huisvesting, tewerkstelling en andere sociale infrastructuur. Dit geldt ook voor personen die internationale bescherming binnen de Europese Unie genieten. De vaststelling dat er tussen de lidstaten van de Europese Unie verschillen bestaan met betrekking tot de omvang van de toekenning van rechten aan personen die internationale bescherming genieten, en de mate waarin zij deze rechten kunnen doen gelden, is, wat u betreft, geen vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. U hebt de vluchtelingenstatus in Griekenland verkregen. Deze lidstaat van de EU is als zodanig gebonden door het recht van de Europese Unie, dat voorziet in minimumnormen op gebied van rechten en voordelen die voortvloeien uit uw status van persoon die internationale bescherming geniet en waarvan u gebruik kunt maken.

Bovendien volgt uit de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens dat hoewel de algemene situatie en levensomstandigheden van verzoekers om internationale bescherming in een lidstaat van de EU kunnen wijzen op een aantal tekortkomingen, de drempel van artikel 3 EVRM niet overschreden wordt voor zover er geen sprake is van een systematisch onvermogen om steun en structuren te bieden aan verzoekers om internationale bescherming (EHRM, Mohammed Hussein en anderen / Nederland en Italië, 27725/10, 2 april 2013). Deze redenering die van toepassing is op verzoekers om internationale bescherming, moet tevens worden gevolgd wanneer het gaat om personen die reeds een internationale beschermingsstatus genieten.

Wat betreft uw problematische zoektocht naar een woning eens u als vluchteling was erkend, verklaarde u allereerst dat u in Rhodos – waar u bovendien uw eigen onderdak in een hostel kon bekostigen (NPO, p. 8) - het verblijf in een opvangcentrum werd geweigerd omdat u een alleenstaande man bent (NPO, p. 10). Dat opvangcentra aan profilering van hun bewoners doen (waarbij bv alleenstaande mannen niet worden opgevangen in centra bedoeld voor gezinnen), volstaat niet om te besluiten dat u geen toegang heeft tot het algehele opvangnetwerk/woningmarkt. Verder liet u na om het kantoor van de organisatie die uw vriend aan een woning had geholpen te contacteren. U beperkte uw pogingen op dit vlak tot het louter vragen stellen aan een medewerker van deze organisatie wanneer een medewerker op bezoek was bij uw vriend. Uw verklaring niet naar het kantoor zelf te zijn gegaan omdat u het adres niet kent volstaat in alle redelijkheid niet. U heeft immers nagelaten om de medewerker aan wie u hulp vroeg voor een woning het adres van de organisatie te vragen. Dat u gestresseerd was waardoor u niet wist wat te doen volstaat niet om uw nalaten ter zake te verschonen (NPO, p. 11). U sprak evenmin andere ngo's/organisaties aan in uw zoektocht naar een woning (NPO, p. 13). U verbleef tevens in een opvanginitiatief in Athene, maar door de problematische situatie aldaar probeerde u op de privéwoningmarkt een woning te huren. U verbleef na uw erkenning als vluchteling evenwel amper twee maanden in Griekenland (u werd als vluchteling erkend op 30 juli 2018 en verliet Griekenland op 5 oktober 2018) en in die twee maanden probeerde u slechts twee keer een woning te huren (NPO, p. 12). U kreeg bij deze pogingen steeds te horen dat u een werkcontract en een verblijfsvergunning diende voor te leggen. Allereerst dient hierbij opgemerkt te worden dat u, eens u in het bezit was van uw verblijfsvergunning, u geen pogingen meer heeft ondernomen om een privé woning te huren (NPO, p. 13). U had immers geen werkcontract en sprak geen Grieks. Dat een verhuurder een minimum aan financiële waarborg/zekerheid aan een potentiële huurder vraagt kan evenwel niet gelijkgesteld worden met een vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of ernstige schade zoals omschreven in de definitie van subsidiaire bescherming.

Wat betreft uw aangehaalde problemen om werk te vinden dient allereerst opgemerkt te worden dat u in de periode na uw erkenning slechts tweemaal ergens gesolliciteerd heeft. Eerst bij een telecomwinkel en vervolgens in een restaurant (NPO, p. 14). Dat u in beide gevallen geweigerd werd omdat u de taal niet sprak kan allerminst verklaren waarom u geen verdere pogingen ondernomen heeft om werk te vinden. Immers zoals hierboven uiteengezet, was u op de hoogte van het belang van een werkcontract om aan een huurcontract te komen. Verder heeft u niet gezocht naar werk waarbij de taal minder belangrijk zou zijn. Als verklaring hiervoor beweert u dat de taal altijd belangrijk is en dat ze in Griekenland niet aanvaarden dat u Engels spreekt (NPO, p. 14). U heeft echter slechts op twee plekken gesolliciteerd. Uw bewering dat ze niet aanvaarden dat u Engels spreekt kan dan ook moeilijk veralgemeend worden naar de volledige Griekse arbeidsmarkt. Bovendien heeft u geen hulp gevraagd aan andere organisaties in uw zoektocht naar werk. Uw uitleg dat u voor alles de taal nodig

heeft, kan uw nalatigheid om de hulp van andere organisaties in te roepen niet verschonen (NPO, p. 14).

Wat betreft uw inspanningen om de taal te leren heeft u enkel geprobeerd om in het Jaffracentrum in Athene de taal te leren. Het feit dat dit geld kostte volstaat niet als verklaring om niet verder te zoeken naar taalopleidingen (NPO, p. 14). Immers uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat er gratis taalcursussen beschikbaar zijn in Griekenland voor migranten en vluchtelingen. Bijkomend heeft u niet specifiek naar taallessen voor vluchtelingen gezocht. Dat u in moeilijke omstandigheden leefde en met uw gedachten bij uw moeder zat kan dit nalaten niet verschonen (NPO, p. 15). Bijkomend heeft u geen hulp gezocht bij ngo's of andere organisaties. Andermaal haalt u als verklaring voor uw nalaten de slechte algemene situatie in Griekenland aan, het feit dat u alles zelf moet doen en dat niemand helpt (NPO, p. 15) Dit betreffen louter algemene beweringen die andermaal uw nalaten niet verschonen.

Wat betreft uw wens in België te blijven om voor uw zieke moeder te zorgen moet opgemerkt worden dat dergelijk motief niet ressorteert onder de Vluchtelingenconventie, noch onder de bepalingen inzake subsidiaire bescherming.

Gelet op de voorafgaande vaststellingen, dient te worden vastgesteld dat u geen gegronde vrees koestert of geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in geval van terugkeer naar Griekenland loopt, dat uw basisrechten als persoon die er internationale bescherming geniet, gegarandeerd zijn en dat uw levensomstandigheden niet kunnen worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden.

Overeenkomstig artikel 24 van de Kwalificatierichtlijn (Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herziening)), dat de modaliteiten van de verblijfsvergunningen die verband houden met een internationale beschermingsstatus regelt, zijn de verblijfsvergunningen in wezen beperkt in de tijd en hernieuwbaar. Dit is echter in beginsel niet het geval voor de toegekende internationale beschermingsstatus die ten volle blijft gelden zolang het nodig is, de persoon die de status geniet, te beschermen. Deze status kan slechts ophouden, worden herroepen of ingetrokken in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden. Deze status kan ook maar worden beëindigd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden, net zoals de hernieuwing ervan slechts kan worden geweigerd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden (vgl. artikel 11, 14, 16 en 19 van de Kwalificatierichtlijn).

Gelet op wat voorafgaat, is het CGVS van mening dat na onderzoek van de elementen in uw administratief dossier met recht kan worden aangenomen dat, zelfs als zou het verblijfsdocument dat u werd uitgereikt op basis van de internationale beschermingsstatus die u werd verleend niet meer geldig zijn, niets erop wijst dat uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet meer geldig is.

Aangezien de geldigheid van uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet in vraag wordt gesteld, wijst niets er daarenboven op dat u niet zou kunnen terugkeren naar Griekenland, of dat, mocht dit het geval zijn, uw verblijfsvergunning die verband houdt met uw status van persoon die internationale bescherming geniet niet eenvoudig zou kunnen worden hernieuwd mits het zetten van een aantal stappen (naar analogie, RvV 30 maart 2017, nr. 184 897).

Ongeacht wat voorafgaat, kunt u een verzoek tot bevestiging van uw hoedanigheid van vluchteling indienen. Artikel 93 van het Koninklijk Besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen bepaalt dat de bevestiging van de hoedanigheid van vluchteling kan worden aangevraagd op voorwaarde dat de betrokkene regelmatig en zonder onderbreking sinds 18 maanden in België heeft verbleven en dat de duur van zijn verblijf niet werd beperkt om een welbepaalde reden.

De door u neergelegde documenten wijzigen voorgaande beslissing niet. Uw identiteit, afkomst en de problemen die u in Gaza had worden hier niet betwist. Uw verblijfstitel in Griekenland en het feit dat u in België enkele zaken verloor staan evenmin ter discussie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

*Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat Griekenland u het statuut van erkend vluchteling heeft toegekend en u bijgevolg niet naar de Gazastrook mag worden teruggestuurd.
(...)”*

2. Over de rechtspleging

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) stelt vast dat de verzoekende partij twee ontvankelijke verzoekschriften heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) van 28 november 2019, met name het verzoekschrift gekend onder het rolnummer RvV 240 765, ingediend door de verzoekende partij op 11 december 2019, en het verzoekschrift gekend onder het rolnummer RvV 240 768, ingediend door de verzoekende partij op 12 december 2019, beiden door de Raad ontvangen op respectievelijk 17 december 2019 en op 16 december 2019.

In casu dient dan ook te worden verwezen naar artikel 39/68-2, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), dat luidt als volgt:

“Indien een verzoekende partij meerdere ontvankelijke verzoekschriften heeft ingediend tegen dezelfde bestreden beslissing dan worden deze beroepen van rechtswege gevoegd. In dit geval oordeelt de Raad op grond van het laatste ingediende verzoekschrift, tenzij de verzoekende partij uitdrukkelijk aan de Raad en ten laatste ter terechtzitting, het verzoekschrift aanduidt op grond waarvan hij dient te oordelen. De verzoekende partij wordt geacht afstand te doen van de overige ingediende verzoekschriften.”

Met toepassing van deze bepaling worden de beroepen met rolnummers RvV 240 765 en RvV 240 768 van rechtswege gevoegd.

Ter terechtzitting gewezen op het bepaalde in artikel 39/68-2 van de Vreemdelingenwet, heeft de advocaat van de verzoekende partij én de verzoekende partij in persoon aan de Raad uitdrukkelijk aangegeven dat hij uitspraak kan doen op basis van het verzoekschrift met rolnummer RvV 240 765, zodat geacht wordt dat de verzoekende partij afstand doet van het beroep tegen de bestreden beslissing in de zaak met rolnummer RvV 240 768, wat ter terechtzitting uitdrukkelijk wordt bevestigd. De Raad zal derhalve enkel uitspraak doen op basis van het verzoekschrift in de zaak met rolnummer RvV 240 765.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. In een enig middel beroept de verzoekende partij zich op de schending van artikel 1, A, (2), van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van de artikelen “48/3 §2, §4, §5, 48/5§2, §3, 48/6 et 48/7, 57/6/3§1er, 3°, 62” van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 26 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen en van “het algemeen beginsel van voorzichtigheid, het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, van redelijkheid en zorgvuldigheid.”

Het enig middel wordt als volgt toegelicht:

“Het CGVS heeft een beslissing die niet-ontvankelijk verklaart zijn nieuwe verzoek tot internationale bescherming op basis :

“Na onderzoek van alle elementen in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bscherming niet-ontvankelijk verklaard.

Uit uw verklaringen en de documenten in uw administratief dossier, blijkt dat u internationale bescherming hebt gekregen in Griekenland op 30 juli 2018...”

A/

Het artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Wet dd 15 december 1980 preciseert :

£ 3. be Commissaris-generaa! voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer :

3° de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie; Cette disposition transpose l'article 33, § 2, a), de la directive 2013/32/UE du Parlement Européen et du Conseil du 26 juin 2013 relative à des procédures communes pour l'octroi et le retrait de la protection internationale, bans un arrêt rendu le 19 mars 2019 (affaires jointes C-297/17, C-318/17, C-319/17 et C-438/17), la Cour de Justice de l'Union européenne a notamment dit pour droit que cette disposition « ne s'oppose pas à ce qu'un État membre

exerce ta faculté offerte par cette disposition de rejeter une demande d'octroi du statut de réfugié comme irrecevable au motif que le demandeur s'est déjà vu accorder une protection subsidiaire par un autre Etat membre, lorsque les conditions de Vie prévisibles que ledit demandeur rencontrerait en tant que bénéficiaire d'une protection subsidiaire dans cet autre Etat membre ne l'exposeraient pas à un risque sérieux de subir un traitement inhumain ou dégradant, au sens de l'article 4 de la charte des droits fondamentaux de l'Union européenne. La circonstance que les bénéficiaires d'une telle protection subsidiaire ne reçoivent, dans ledit Etat membre, aucune prestation de subsistance, ou sont destinataires d'une telle prestation dans une mesure nettement moindre que dans d'autres Etats membres, sans être toutefois traités différemment des ressortissants de cet Etat membre, ne peut conduire à la constatation que ce demandeur y serait exposé à un tel risque que si elle a pour conséquence que celui-ci se trouverait, en raison de sa vulnérabilité particulière, indépendamment de sa volonté et de ses choix personnels, dans une situation de dénuement matériel extrême. »

Artikel 57/6S3, eerste lid, 3° voorziet in de mogelijkheid : er is dus geen verplichting voor de asielinstantie.

Er zijn verschillende arresten van Uw Raad die :

- Arrêt n° 207.327 du 30 juillet 2018 : "il importe que les autorités belges vérifient, avant de déclarer une demande d'asile irrecevable, qu'il puisse être tenu pour établi que le requérant bénéficie toujours actuellement d'une protection en Grèce. En l'espèce, le requérant arguait que son titre de séjour en Grèce avait expiré en janvier 2018 et qu'il n'avait aucune garantie de pouvoir récupérer le statut de réfugié qui lui avait été octroyé. Dans cet arrêt, le CCE a annulé la décision d'irrecevabilité pour que le CG R A procède à des mesures d'instruction complémentaire sur ce sujet. "

In het geval van Meneer SHAHEEN, er is geen individueel examen ivm zijn verblijfsituatie in Griekenland. Er is alleen een vermoed: "Gelet op wat voorafgaat, is het CGV5 van mening dat na onderzoek van de elementen in uw administratief dossier met recht kan worden aangenomen dat, zelfs als zou het verblijfsdocument dat u werd uitgereikt op basis van de internationale beschermingsstatus die u werd verleend niet meer geldig zijn, niets erop wijst dat uw status van persoon die internationale bescherming geniet, met meer geldig is. Aangezien de geldigheid van uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet in vraag woord gesteld, wijst niets er daarenboven op dat u niet zou kunnen terugkeren naar Griekenland, of dat, mocht dit het geval zijn, uw verblijfsvergunning die verband houdt met uw status van persoon die internationale bescherming geniet niet eenvoudig zou kunnen worden hernieuwd mits het zetten van een aantal stappen. "

In praktisch geen aanvraag aan Meneer S.

- Arrêt n° 207.567 du 8 août 2018 : "le CCE affirme que, malgré l'existence du principe de confiance mutuelle, il ne peut pas être exclu que même en l'absence de défaillance systémique, des considérations liées aux risques réels et avérés de traitements inhumains ou dégradants, au sens de l'article 4 de la Charte et de l'article 3 de la CEDH, puissent, dans des situations exceptionnelles, entraîner des conséquences sur le transfert d'un demandeur d'as He en particulier. Ce raisonnement appliqué au transfert d'un demandeur d'asile en application du règlement Dublin doit être suivi, mutatis mutandis lorsqu'il s'agit d'un réfugié reconnu. En l'espèce, le Conseil avait jugé qu'il ressortait d'un examen ex nunc des informations communiquées par le requérant qu'il est à ce stade plausible qu'il ait subi des traitements inhumains et dégradants en Grèce. Cette question nécessite toutefois une instruction que le Conseil n'a pas le pouvoir de mener. Il convient notamment de vérifier s'il peut être démontré que le requérant n'aurait pas accès à une protection effective des autorités grecques contre les atteintes graves qu'il dit avoir subies. Le CCE avait donc annulé, pour ce motif, la décision du CGRA."

B/

In het geval, Meneer S. heet gedurende zijn persoonlijk onderhoud gepreciseerd :

- de levensomstandigheden echter slecht in Griekenland ;
- geen respect en hij werd door de autoriteiten slecht behandeld;
- hij werd geslagen en gestolen door een aantal gemaskerde mannen;
- hij werd met de dood bedreigd;
- geen werk te vinden;
- geen plaats om te leven;

Hij verliet Griekenland op 5 oktober 2018 en kwam hij naar België om bij zijn zieke moeder te blijven.

Er is dus een risico voor Verzoeker in het geval van terugkeer naar Griekenland om slachtoffer te zijn van onmenselijke of vernederende behandelingen in de zin van artikel 3 van het Europees Verdrag. Hier in België staat hij bij zijn zieke moeder. Hij wil insisteren dat zijn moeder help van hem nodig heeft. De aanwezigheid van Verzoeker is heel belangrijk voor haar, (zie stuk 2)

- Arrest Europees Hof van Justitie : 19 maart 2019 , Jawo, C-163/17 en Ibrahim, Sharqawi en Magamadov, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-428/17: la jurisprudence européenne impose au CGRA une analyse se basant sur des "éléments objectifs, fiables, précis et dûment actualisés" avant qu'il ne puisse déclarer irrecevable une demande d'asile introduite par un bénéficiaire de protection internationale dans un autre Etat membre de l'UE. (Lys, M. "Le risque qu'un demandeur d'asile soit exposé à une situation de dénuement matériel extrême empêche son transfert vers l'Etat membre normalement compétent pour le traitement de sa demande d'asile ou vers celui qui lui a déjà accordé une protection internationale." Cahiers de l'EDEM, mars 2019-04-25

« Il y a donc lieu de considérer que la combinaison des éléments exposés par Monsieur SHAHEEN est de nature à conférer, à sa situation en Grèce, un caractère de vulnérabilité qu'il convient d'approfondir au regard de la jurisprudence précitée de la CJUE. » (arrêt CCE n° 224.980, 19 août 2019)

Verschillende verslagen spreken over de situatie in Griekenland :

Risque de refoulement : "Greek Plan to Deport 10,000 Migrants, Move Thousands to Mainland," Al Jazeera (Sept. 30, 2019), <https://www.aljazeera.com/news/2019/Q9/greek-plan-deport-10000-migrants-move-thousands-mainland-190930182446507.html>.

In September of this year, Greece announced a new series of measures aimed at dealing with the tens of thousands of refugees living in island camps. In particular, the government stated that it will return 10,000 migrants to Turkey by the end of 2020[1] and that it will redistribute migrants and refugees across 13 regional authorities in the country (superseding the 2016 EU-Turkey deal that prohibited new arrivals from leaving specific Greek islands until their asylum claims were processed)[2]. The government will also bar asylum-seekers from accessing the public health system and is considering turning some island camps into detention centers.[3] These proposed changes are unlawful with respect to refugees, who are entitled to specific rights under the 1951 Convention Relating to the Status of Refugees.[4] The government's proposed policy has multiple bases. In part, it is an attempt by the newly elected government to establish themselves in contrast to the prior ruling party, which returned only 1,805 migrants over 4.5 years.[5] Furthermore, it is a reaction to the growing concern that re-escalating tension in Turkey and Syria will prompt a repeat of 2015 migrant flows[6], when more than one million refugees and migrants arrived in Greece.[7] Finally, there was escalating pressure on the government from migrant and refugee advocacy groups due to a deadly fire in an island refugee camp, which prompted protests just the day before the policy was announced.[8] As a party to the 1951 Geneva Convention and 1967 Protocol Relating to the Status of Refugees[9], Greece is bound to recognize refugees under the Convention's Article 1 definition and grant refugees the rights they are entitled to under Arts. 2-34[10]. These rights are acquired by refugees in stages based on levels of attachment to the receiving state[11]. Refugees acquire some rights - such as the right to non-refoulement[12] - before being formally recognized by a state party as a refugee and acquire more Convention rights as their attachment to the receiving state increases[13]. Once the rights are acquired, they may not be rescinded (including by removal to another country).[14] When a refugee has applied to have their status recognized by a state, they are considered to be "lawfully present" in the state while their claim is assessed[15]. At the point of being lawfully present in a state - which the refugees on Greek islands are - refugees are entitled to the benefit of many rights. The most salient with respect to Greece are non-refoulement, freedom of internal movement, and freedom from arbitrary detention.[16] Greece has arguably already been violating refugees' rights by holding them arbitrarily in island camps per the EU-Turkey deal[17], and their policy proposal does not remedy the situation. Relocating refugees to the mainland may facilitate more active societal integration and is certainly a step up from life in an island detention camp. However, mandating which municipality refugees will be relocated to still does not honor their freedom of movement. This freedom of internal movement includes the right to choose where to live, and Greece's plan does not respect this right. The proposed bar on public healthcare access for asylum-seekers also flies in the face of Greece's duty to honor refugees' rights to access welfare and social security frameworks on par with "nationals" of the host country.[18] The United Nations' refugee agency, the UNHCR, said the law "will endanger people who need international protection," particularly with respect to the risk of refoulement.[19] The Greek government has defended the policy - claiming that faster procedures will allow refugees to more smoothly integrate into Greek society and accelerate the return of those whose asylum claims are rejected,[20] The plan to send 10,000 migrants back to Turkey is also concerning. Turkey's asylum system is similarly overburdened - they do not have a good record of giving asylum-seekers proper access to asylum procedures, and lack strong mechanisms for ensuring the protection of refugee rights in the country.[21] This puts asylum-seekers at a greater risk for refoulement. Greece is thus exposed to the possibility of

violating the 1951 Convention and their duty to ensure that other acquired refugee rights are respected in the countries they relocate them to. While some reports state that the migrants being sent back will only be those whose asylum claims have been rejected[22], other reports use mixed terms and are unclear as to how Greece will determine which migrants to send home.[23] Human rights groups have also voiced concern that these emergency measures and the lack of clarity regarding their application will increase violations of refugees' rights under the 1951 Convention and international human rights law. [24] The confusion regarding the policy's application and likely effects is unacceptable - the Greek government must ensure that policy changes include safeguards to protect refugee rights. Rather than deporting migrants and refugees en masse, disregarding the risk of refoulement, Greece must advocate for better responsibility-sharing within Europe. Human rights organizations have urged Greece to prioritize resolving the "deeply flawed" Turkey deal and its pernicious effects to ensure fair and efficient asylum procedures.[25] Greece no doubt faces unique challenges within Europe: nearly half of refugee and migrant arrivals to Europe have been through Greece, its camps are overcrowded and dangerous, and the government fears new migrant waves will effectively "break" their systems[26 f. However, to remedy their problems, Greece has simply proposed new, more administratively convenient ways to violate refugees' rights.

- En Grèce, des réfugiés menacés d'expulsion pour laisser leur logement aux demandeurs d'asile Info Migrants : Par La rédaction Publié le : 22/04/2019

Selon une décision du gouvernement grec, les réfugiés ayant obtenu leur statut depuis plus de six mois doivent quitter leur hébergement octroyé dans le cadre d'un programme de l'Union européenne réservé aux demandeurs d'asile uniquement. Des milliers de réfugiés, sans emploi, craignent de se retrouver à la rue.

- UNHCR 12/09/2019

Environ 1800 demandeurs d'asile vivent dans le centre de réception de 171e de Kos où les conditions sont difficiles, en partie parce que le centre avait été prévu pour des séjours provisoires, avec une capacité d'accueil de 800 personnes seulement. De nombreux réfugiés se disent aujourd'hui mécontents des conditions médiocres et du surpeuplement du centre qui n'a même pas assez de toilettes. Des résidents vivent dans des abris de fortune maintenus avec des piquets et certains des nouveaux arrivants n'auraient même pas de matelas. Plusieurs font valoir que le surpeuplement et le manque d'installations sont source d'insécurité. La situation est particulièrement angoissante pour les enfants. « Le camp est déplorable », dit Samir qui est préoccupé par la frustration croissante des gens vivant au centre de réception.

- Amnesty Décembre 2018

Grèce/UE. Mettez les demandeurs d'asile en sécurité 6 décembre 2018

Le gouvernement grec et ses partenaires au sein de l'Union européenne (UE) doivent agir en urgence afin que l'ensemble des demandeurs et demandeuses d'asile présents sur les îles de la mer Egée soient transférés dans des logements décents sur le continent ou relocalisés dans d'autres pays de l'UE, à l'heure où l'hiver approche, ont déclaré jeudi 6 décembre 20 associations, parmi lesquelles des organisations de défense des droits humains.

Malgré les efforts déployés récemment par le gouvernement grec afin de transférer des personnes en quête d'asile vers des logements plus adéquats sur le continent, au 3 décembre, plus de 12 500 personnes vivaient toujours dans des tentes et des conteneurs qui ne sont pas adaptés aux températures hivernales, dans cinq camps soutenus par l'UE connus sous le nom de « hotspots », sur Lesbos, Samos, Chios, Kos et Leros - soit près du triple de la capacité d'accueil de ces camps. Outre la grave surpopulation, les demandeurs d'asile continuent à être confrontés à des conditions insalubres et au manque d'hygiène, ainsi qu'aux violences physiques, en particulier à des violences liées au genre.

L'ensemble des demandeurs et demandeuses d'asile présents sur les îles de la mer Egée doivent être transférés dans des logements décents sur le continent ou relocalisés dans d'autres pays de l'UE, à l'heure où l'hiver approche.

L'absence de protection de base fait que les femmes et les filles, ainsi que les personnes lesbiennes, gays, bisexuelles et transgenres (LGBT+) sont particulièrement exposées au harcèlement sexuel et aux agressions sexuelles, et qu'elles ont peur d'utiliser les installations des divers sites, notamment les salles de bains et les douches. L'offre en termes de soins de santé, de soins post-traumatiques, et de soutien psychosocial - ou psychologique -, ainsi que d'aide juridique durant les diverses phases de la procédure d'asile, est insuffisante. On constate une détérioration de la santé mentale parmi ces personnes en quête d'asile, avec en toile de fond conditions de vie éprouvantes et détresse émotionnelle.

La crise humanitaire dans les hotspots résulte de la politique grecque, soutenue par l'UE, consistant à maintenir les demandeurs d'asile sur les îles de la mer Egée jusqu'à ce que leur demande d'asile soit examinée ou jusqu'à ce qu'il soit déterminé que ces personnes correspondent à une des catégories « vulnérables » reconnues par le droit grec. Les demandeurs d'asile « vulnérables » sont exemptés des

procédures en vigueur aux frontières, et autorisés à se rendre sur le continent. Les autorités grecques accélèrent de temps en temps le transfert des demandeurs d'asile dits vulnérables sur le continent, mais à la fin novembre, quelque 2 200 personnes considérées comme telles attendaient encore leur transfert. Les lieux d'accueil sur le continent sont en effet eux aussi surpeuplés depuis plusieurs mois, tandis qu'il n'existe toujours pas de mécanisme de partage des responsabilités à l'échelle de l'UE. D'autres personnes se retrouvent livrées à elles-mêmes du fait d'évaluations prolongées et inefficaces de leur degré de vulnérabilité, et ne peuvent s'extraire des dures conditions prévalant sur les îles.

- Figaro 04/09/2019 Grèce: les magistrats dénoncent une «restriction» du droit d'asile Par Le Figaro avec AFP Publié le 04/09/2019 à 17:22 L'Union grecque des magistrats administratifs a protesté ce mercredi contre la décision gouvernementale de supprimer les commissions d'appel chargées de réexaminer les demandes d'asile en cas de rejet, la qualifiant de «restriction» des droits en Grèce.

Avec la recrudescence du flux migratoire dans le pays, le gouvernement conservateur a annoncé samedi un tram de mesures allant du renforcement des contrôles aux frontières à la suppression du droit d'appel pour les demandes d'asile rejetées en première instance. L'objectif, selon le gouvernement de droite de Kyriakos Mitsotakis, est de combler les retards importants pris dans les procédures d'examen des demandes d'asile. Les magistrats expliquent dans un communiqué que «ces retards ne sont pas exclusivement un phénomène grec» mais qu'ils ont lieu «dans tous les pays européens». Depuis leur création après la crise migratoire de 2015, les commissions de recours ont été un succès car l'objectif des procédures d'octroi de l'asile est «la protection des ayants droit», soulignent les magistrats. «La restriction des droits de réfugiés» s'oppose au droit humanitaire international, à la législation européenne et à la jurisprudence en la matière». Cette décision s'inscrit dans le cadre du «durcissement» de la politique migratoire du gouvernement de droite, élu au pouvoir début juillet, selon de nombreuses ONG. Le conseil grec des réfugiés (GCR) a appelé le gouvernement à «s'abstenir de tout acte qui viole le droit européen et international et à sauvegarder les droits fondamentaux des réfugiés».

Après avoir supprimé le ministère de la Politique migratoire en l'intégrant au ministère de la Protection du citoyen, le gouvernement a promis d'accélérer le renvoi en Turquie de ceux qui n'ont pas pu obtenir l'asile en Grèce, en vertu de la déclaration controversée UE-Turquie du mars 2016. Mais cette déclaration a été mise en cause depuis sa signature par des ONG, qui soutiennent que la Turquie ne peut pas être considérée comme un «pays sûr» pour le renvoi des demandeurs d'asile.

De toepassingsvoorwaarden van Artikel 57/6§3, eerste lid, 3° zijn derhalve niet voldaan.

Middel genomen uit seheid van Artikel 48/4 van Vreemdelingenwet

Het feit dat Verzoeker een kwetsbare toestand heeft is dus onmogelijk voor hem naar Griekenland terug te keren."

3.2.1. De Raad stelt vooreerst vast dat de verzoekende partij niet aanvoert op welke manier artikel 26 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen zou zijn geschonden, terwijl de uiteenzetting van een middel niet alleen vereist dat wordt aangevoerd welke bepaling of welk beginsel geschonden wordt geacht, doch ook de manier waarop ze werd geschonden door de bestreden beslissing. Verzoekende partij beperkt zich in haar betoog tot een loutere verwijzing naar voormelde wetsbepaling. Dit onderdeel van het enig middel is derhalve niet ontvankelijk.

3.2.2. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid, van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

3.2.3. De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet, dat voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling, die al dergelijke bescherming heeft gekregen in een andere lidstaat van de Europese Unie, niet-ontvankelijk te verklaren, tenzij hij elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die reeds werd toegekend.

3.2.4. De Raad bemerkt dat uit het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie. Uit haar verklaringen en de documenten in het administratief dossier blijkt immers dat zij op 30 juli 2018 de vluchtelingenstatus heeft verkregen in Griekenland. Uit de brief van 19 december 2018 van de Griekse autoriteiten (stuk 10 in het administratief dossier) blijkt inderdaad dat de verzoekende partij de internationale bescherming (vluchtelingenstatus) verkreeg op 30 juli 2018. Op 3 oktober 2018 verkreeg de verzoekende partij haar verblijfsvergunning, geldig vanaf 27 juli 2018 tot 26 juli 2021. Uit deze brief blijkt tevens dat de verzoekende partij op 1 juni 2017 Griekenland illegaal binnenkwam en op 6 juni 2018 haar verzoek om internationale bescherming indiende. Hieruit blijkt dat de verleende internationale bescherming niet werd stopgezet. Volgens het verzoekschrift verliet de verzoekende partij Griekenland op 5 oktober 2018 om naar België te komen.

De commissaris-generaal is bijgevolg bevoegd om het verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk te verklaren met toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling stelt immers als enige voorwaarde dat *“de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie”*. Noch uit deze bepaling, noch uit artikel 33, § 2, a), van de Richtlijn 2013/32/EU van 26 juni 2013 van het Europese Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking), waarvan artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet de omzetting naar nationaal recht vormt, volgt dat – voor zover aan deze voorwaarde is voldaan – de commissaris-generaal gehouden zou zijn om tot andere verificaties over te gaan.

In de bestreden beslissing wordt omstandig vastgesteld dat door verzoekende partij geen concrete elementen worden bijgebracht waaruit kan blijken dat de internationale bescherming die haar in Griekenland werd verleend, niet actueel of ontoereikend zou zijn. Uit wat volgt blijkt dat verzoekende partij geen concrete elementen bijbrengt die van aard zijn desbetreffende vaststellingen in een ander daglicht te stellen.

3.2.5. Waar verzoekende partij in haar verzoekschrift verwijst naar landeninformatie omtrent de algemene situatie in Griekenland voor erkende vluchtelingen, bemerkt de Raad dat dergelijke landeninformatie weliswaar een belangrijk aspect kan vormen bij de globale beoordeling van het verzoek om internationale bescherming, doch zulke informatie *an sich* volstaat niet om *a priori* te besluiten dat de geboden bescherming in hoofde van eenieder die in Griekenland internationale bescherming werd verleend, niet langer effectief of ontoereikend zou zijn. Het komt aan verzoekende partij toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden, dat zij zich kan beroepen op de bescherming die haar in Griekenland verleend werd, te weerleggen, waar zij, zo blijkt uit wat volgt, in gebreke blijft. In de mate dat de verzoekende partij verwijst naar landeninformatie over asielzoekers in Griekenland, is dit niet dienstig omdat de verzoekende partij de vluchtelingenstatus heeft.

3.2.6. Daar waar verzoekende partij in haar verzoekschrift haar eerder afgelegde verklaringen omtrent haar leefomstandigheden in Griekenland in herinnering brengt, onderstreept de Raad evenwel dat verzoekende partij nog steeds niet concreet aantoonde dat zij daadwerkelijk verhinderd was om in Griekenland in haar elementaire levensbehoeften te voorzien of om er aanspraak te kunnen maken op bepaalde basisvoorzieningen. De Raad benadrukt hierbij dat de individuele situatie en persoonlijke ervaringen van verzoekende partij in Griekenland van wezenlijk belang zijn bij de beoordeling van het verzoek, waar het aan verzoekende partij toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden, dat zij zich kan beroepen op de bescherming die haar in Griekenland verleend werd, te weerleggen.

In casu wordt dienaangaande in de bestreden beslissing evenwel omstandig vastgesteld dat uit de verklaringen van verzoekende partij geenszins blijkt dat zij een ernstige poging heeft ondernomen om haar leven uit te bouwen in Griekenland. Zo blijkt dat zij zich, behalve een registratie voor een E-kaart voor de toekenning van de vluchtelingenstatus, nooit gewend heeft tot officiële instanties om geholpen te worden om een leven in Griekenland uit te bouwen. Evenmin blijkt dat zij er ernstige pogingen heeft

ondernomen om een woonst te vinden, om werk te vinden of om de taal te leren. Verder blijkt tevens uit haar verklaringen dat zij beroep kon doen op medische hulp wanneer deze noodzakelijk was en dat zij na de toekenning van de vluchtelingenstatus maandelijks een financiële vergoeding ontving. Uit geen van deze verklaringen blijkt dat de Griekse overheid in gebreke zou zijn gebleven wat haar betreft en het gegeven dat zij in Athene in precare omstandigheden leefde is dan ook het gevolg van de persoonlijke keuze van verzoekende partij om geen beroep te doen op de Griekse autoriteiten en kan bezwaarlijk aan de Griekse autoriteiten verweten worden. Wat betreft nog de problemen die verzoekende partij zou hebben gekend met de Iraans-Koerdische S., wordt in de bestreden beslissing uitvoerig vastgesteld dat verzoekende partij niet aannemelijk maakt dat zij daadwerkelijk problemen had met S. of zijn Koerdische handlangers, en dat zij hoe dan ook in dergelijke gevallen de bescherming kan inroepen van de staat waar zij een internationale beschermingsstatus heeft, *in casu* Griekenland.

Uit de bestreden beslissing blijkt dan ook dat in voorliggend geval, na individueel en inhoudelijk onderzoek van het geheel van de elementen die voorliggen, kan worden vastgesteld dat verzoekende partij persoonlijk niet concreet aannemelijk heeft gemaakt dat de bescherming die haar in Griekenland verleend werd ontoereikend zou zijn, noch dat zij een gegronde vrees in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op het lijden van ernstige schade kan doen gelden ten overstaan van Griekenland.

Verzoekende partij slaagt er niet in een ander licht te werpen op de vaststellingen in de bestreden beslissing, nu zij niet verder komt dan het herhalen van haar verklaringen, afgelegd op het Commissariaat-generaal en het tegenspreken van de gedane bevindingen, waarmee zij echter de gedane vaststellingen niet weerlegt, noch ontkracht.

De verzoekende partij gaat met haar middel in op de volgens haar slechte leefomstandigheden in Griekenland, waaronder de werkloosheidsgraad, ook voor de Grieken, de slechte behandeling door de Griekse autoriteiten, het gegeven dat zij geslagen en bestolen werd door een aantal gemaskerde mannen en met de dood werd bedreigd, geen plaats vond om te leven en zij moet kunnen instaan voor de verzorging van haar moeder. Zij houdt een voornamelijk theoretisch betoog over de leefomstandigheden van de Grieken en de vluchtelingen en asielzoekers in het algemeen. Zij beweert dat een terugkeer naar Griekenland een schending van artikel 3 van het EVRM met zich mee zou brengen.

In de bestreden beslissing motiveert de commissaris-generaal over deze feiten als volgt:

"(...)

Op de eerste dag in dit opvangcentrum kreeg u een tijdelijke verblijfsvergunning van zes maanden. Verder ontving u daar een financiële steun van 150 euro. Uw moeder reisde verder en werd in België erkend als vluchteling op 20 april 2018. U bleef evenwel in Griekenland. In februari 2018 werd u in het appartement van uw neven in Athene overvallen door een aantal gemaskerde mannen. Een vriend van u, M. S., was ook aanwezig. Jullie telefoons, portefeuilles en documenten werden meegenomen en jullie werden geslagen. Één van de aanvallers, A. I., werd door jullie tegengehouden in de lift. De burens belden de politie en die kwam na een half uur ter plekke. U, uw neven, M. S. en A. I. werden meegenomen naar het politiekantoor waar jullie werden ondervraagd. A. I. werd tevens gefouilleerd. De politie ondernam geen verdere stappen wegens een gebrek aan bewijs. De dag nadien zag u A. I. in een café terug. Sindsdien werd u telkens u hem op straat tegen kwam door hem bedreigd met de dood. Op 6 juni 2018 diende u uiteindelijk een verzoek tot internationale bescherming in op het eiland Rhodos. Op 30 juli 2018 werd u de vluchtelingenstatus toegekend in Griekenland. Ten gevolge van een materiële fout in uw verblijfsvergunning (u stond eerst geregistreerd als een Egyptisch staatsburger) kreeg u dit document pas in oktober 2018. U had sinds u als vluchteling erkend werd moeite een woning te vinden in Griekenland. U werd via de politie in Rhodos doorgestuurd naar een opvangcentrum in de buurt van de haven. Daar mocht u echter niet verblijven omdat u alleenstaande was en niet deel uitmaakte van een gezin. Daarop ging u naar een hostel waar u verbleef op eigen kosten. Een vriend van u had een woning verkregen via een organisatie. U probeerde tevergeefs om via deze organisatie ook een woning te krijgen. In Athene verbleef u een tijd in een school waar vluchtelingen werden opgevangen. Door de algemene problematische situatie in die school probeerde u tweemaal om een woning te vinden in Athene, eenmaal via een Poolse vrouw en eenmaal in de wijk Exarchia. Beide keren werd u dit geweigerd omdat u geen werkcontract en geen verblijfsvergunning kon voorleggen. Verder solliciteerde u op twee plekken naar werk, een telecom winkel en een restaurant, beide keren werd u geweigerd omdat u de taal niet sprak. U probeerde de taal te leren via het Jaffracentrum in Athene, maar dit kostte te veel.

*U verliet Griekenland omwille van bovenstaande problemen en omdat u bijkomend voor uw zieke moeder in België zou zorgen. Op 5 oktober 2018 reisde u verder naar België, waar u op 19 oktober 2018 een verzoek tot internationale bescherming indiende.
(...)”*

Uit de gehele lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat de verzoekende partij samengevat de volgende elementen aanbracht om aan te tonen dat de bescherming in Griekenland ontoereikend is: de inval in het appartement van haar neven en de hiermee samenhangende ingeroepen bescherming van de politie, en de algemene levensomstandigheden in Griekenland: geen toegang tot werk, geen mogelijkheid om de Griekse taal te leren en geen mogelijkheid om een woonst te huren.

Over de inval in het appartement motiveert de commissaris-generaal als volgt:

“Inzake de inval in het appartement van uw neven dient vooreerst vastgesteld te worden dat dit om een eenmalige gebeurtenis gaat, waarbij uw belagers dachten dat er geld te vinden was in het appartement waar u zich bevond (NPO, p. 7). Aldus gaat het louter om een probleem van interpersoonlijke en gemeenrechtelijke aard en houdt dit geen verband met één van de criteria bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Ook de daaropvolgende bedreigingen van de man die u had aangegeven bij de politie ressorteren niet onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie.

*Verder heeft u het niet aannemelijk gemaakt dat u voor deze problemen geen of onvoldoende beroep kon – of in geval van een herhaling van dergelijke moeilijkheden bij een eventuele terugkeer naar Griekenland, zou kunnen doen - op de hulp en/of bescherming door de in Griekenland aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Griekenland voor u sprake zou zijn van het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U beweert dat de politie niets gedaan heeft (NPO, p. 7). Echter, zowel uw neven, uzelf als A. I. werden meegenomen naar het politiekantoor en ondervraagd over het incident (NPO, p. 15). U verklaart verder dat A. I. gefouilleerd werd (NPO, p. 16). Dat A. I. daags nadien terug op vrije voeten was, kan te wijten zijn aan verschillende factoren (gebrek aan bewijs, gebrek aan getuigen,...) los van de inspanningen en/of de werking van de autoriteiten. Het door u gelaakte laatijdig optreden van de politie – hoewel het politiekantoor zich naast het appartement bevond kwam de politie pas na een half uur - , wijst evenmin op een gebrekkige werking van de autoriteiten, immers, meer prioritaire zaken kunnen door de autoriteiten eerst behandeld worden alvorens uw probleem te behandelen (NPO, p. 15). Bovendien is uw verklaring dat de politie de camerabeelden niet bekeken heeft louter een losse bewering, u heeft immers nagelaten hierover vragen te stellen aan de autoriteiten (NPO, p.17). Bijkomend heeft u nagelaten te informeren of de politie naar de rest van uw gestolen spullen gezocht heeft (NPO, p. 17). Verder heeft u hierna niet meer geïnformeerd over de stand van zaken bij de politie, ook niet toen u nieuwe bedreigingen ontving (NPO, p. 16-17). Bovendien blijkt uit niets dat u het door u als gebrekkig ervaren politieoptreden niet kan aangeven bij andere instanties, zoals de ombudsdienst die volgens informatie (waarvan een kopie als bijlage aan het administratieve dossier werd gevoegd) dergelijke klachten behandelt.
(...)”*

Deze concrete vaststellingen vinden steun in de notities van het persoonlijk onderhoud en zijn correct weergegeven in dit citaat. De Raad onderschrijft deze motieven die niet kennelijk onredelijk zijn. De politie heeft naar zeggen van de verzoekende partij opgetreden een half uur na de kennisname van de feiten, en de belager werd ook opgepakt, gefouilleerd en ondervraagd (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 16). Verder heeft de verzoekende partij niet geïnformeerd bij de politie voor de verdere opvolging van de klacht (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 17). Uit de verklaringen van de verzoekende partij kan niet afgeleid worden dat het om meer gaat dan een éénmalige gebeurtenis en/of dat de politie niet accuraat en tijdig zou gereageerd hebben. De verzoekende partij weerlegt niet de vaststellingen van de commissaris-generaal en de informatie over het bestaan van de “Greek Ombudsman”, een onafhankelijke autoriteit in Griekenland, tot wie de verzoekende partij zich kon wenden indien het politieoptreden al zou gefaald hebben (stuk 14, 1 in de map landeninformatie van de verwerende partij).

De verzoekende partij toont niet aan dat zij zich niet kon beroepen op de bescherming van de Griekse autoriteiten.

Over de algemene omstandigheden wijst de commissaris-generaal in eerste instantie op het volgende:

“U klaagt verder uw algemene levensomstandigheden in Griekenland aan, waarbij u aangeeft dat aangezien u de taal niet machtig bent, u geen werk kan vinden waardoor u wegens een gebrek aan een werkcontract geen woning kan huren.

In dit opzicht geniet u als persoon die internationale bescherming geniet, binnen de Europese Unie een specifieke bescherming tegen refoulement. Overeenkomstig het recht van de Unie zijn er aan uw status diverse rechten en voordelen op gebied van werkgelegenheid, sociale bescherming, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting en integratie verbonden.

Deze vaststelling wordt niet ondermijnd door het feit dat er zich verschillen kunnen voordoen in de algemene economische toestand tussen de lidstaten van de Europese Unie. Niet alle onderdanen van de Europese Unie hebben een gelijkwaardige toegang tot huisvesting, tewerkstelling en andere sociale infrastructuur. Dit geldt ook voor personen die internationale bescherming binnen de Europese Unie genieten. De vaststelling dat er tussen de lidstaten van de Europese Unie verschillen bestaan met betrekking tot de omvang van de toekenning van rechten aan personen die internationale bescherming genieten, en de mate waarin zij deze rechten kunnen doen gelden, is, wat u betreft, geen vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. U hebt de vluchtelingenstatus in Griekenland verkregen. Deze lidstaat van de EU is als zodanig gebonden door het recht van de Europese Unie, dat voorziet in minimumnormen op gebied van rechten en voordelen die voortvloeien uit uw status van persoon die internationale bescherming geniet en waarvan u gebruik kunt maken.

Bovendien volgt uit de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens dat hoewel de algemene situatie en levensomstandigheden van verzoekers om internationale bescherming in een lidstaat van de EU kunnen wijzen op een aantal tekortkomingen, de drempel van artikel 3 EVRM niet overschreden wordt voor zover er geen sprake is van een systematisch onvermogen om steun en structuren te bieden aan verzoekers om internationale bescherming (EHRM, Mohammed Hussein en anderen / Nederland en Italië, 27725/10, 2 april 2013). Deze redenering die van toepassing is op verzoekers om internationale bescherming, moet tevens worden gevolgd wanneer het gaat om personen die reeds een internationale beschermingsstatus genieten.”

Concreet zijn de volgende motieven, waarvan de feiten inderdaad een weerslag vinden in de juist opgesomde pagina's van de notities van het persoonlijk onderhoud, correct beoordeeld als volgt:

“Wat betreft uw problematische zoektocht naar een woning eens u als vluchteling was erkend, verklaarde u allereerst dat u in Rhodos – waar u bovendien uw eigen onderdak in een hostel kon bekostigen (NPO, p. 8) - het verblijf in een opvangcentrum werd geweigerd omdat u een alleenstaande man bent (NPO, p. 10). Dat opvangcentra aan profilering van hun bewoners doen (waarbij bv alleenstaande mannen niet worden opgevangen in centra bedoeld voor gezinnen), volstaat niet om te besluiten dat u geen toegang heeft tot het algehele opvangnetwerk/woningmarkt. Verder liet u na om het kantoor van de organisatie die uw vriend aan een woning had geholpen te contacteren. U beperkte uw pogingen op dit vlak tot het louter vragen stellen aan een medewerker van deze organisatie wanneer een medewerker op bezoek was bij uw vriend. Uw verklaring niet naar het kantoor zelf te zijn gegaan omdat u het adres niet kent volstaat in alle redelijkheid niet. U heeft immers nagelaten om de medewerker aan wie u hulp vroeg voor een woning het adres van de organisatie te vragen. Dat u gestresseerd was waardoor u niet wist wat te doen volstaat niet om uw nalaten ter zake te verschonen (NPO, p. 11). U sprak evenmin andere ngo's/organisaties aan in uw zoektocht naar een woning (NPO, p. 13). U verbleef tevens in een opvanginitiatief in Athene, maar door de problematische situatie aldaar probeerde u op de privéwoningmarkt een woning te huren. U verbleef na uw erkenning als vluchteling evenwel amper twee maanden in Griekenland (u werd als vluchteling erkend op 30 juli 2018 en verliet Griekenland op 5 oktober 2018) en in die twee maanden probeerde u slechts twee keer een woning te huren (NPO, p. 12). U kreeg bij deze pogingen steeds te horen dat u een werkcontract en een verblijfsvergunning diende voor te leggen. Allereerst dient hierbij opgemerkt te worden dat u, eens u in het bezit was van uw verblijfsvergunning, u geen pogingen meer heeft ondernomen om een privé woning te huren (NPO, p. 13). U had immers geen werkcontract en sprak geen Grieks. Dat een verhuurder een minimum aan financiële waarborg/zekerheid aan een potentiële huurder vraagt kan

evenwel niet gelijkgesteld worden met een vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of ernstige schade zoals omschreven in de definitie van subsidiaire bescherming.

Wat betreft uw aangehaalde problemen om werk te vinden dient allereerst opgemerkt te worden dat u in de periode na uw erkenning slechts tweemaal ergens gesolliciteerd heeft. Eerst bij een telecomwinkel en vervolgens in een restaurant (NPO, p. 14). Dat u in beide gevallen geweigerd werd omdat u de taal niet sprak kan allerm minst verklaren waarom u geen verdere pogingen ondernomen heeft om werk te vinden. Immers zoals hierboven uiteengezet, was u op de hoogte van het belang van een werkcontract om aan een huurcontract te komen. Verder heeft u niet gezocht naar werk waarbij de taal minder belangrijk zou zijn. Als verklaring hiervoor beweert u dat de taal altijd belangrijk is en dat ze in Griekenland niet aanvaarden dat u Engels spreekt (NPO, p. 14). U heeft echter slechts op twee plekken gesolliciteerd. Uw bewering dat ze niet aanvaarden dat u Engels spreekt kan dan ook moeilijk veralgemeend worden naar de volledige Griekse arbeidsmarkt. Bovendien heeft u geen hulp gevraagd aan andere organisaties in uw zoektocht naar werk. Uw uitleg dat u voor alles de taal nodig heeft, kan uw nalatigheid om de hulp van andere organisaties in te roepen niet verschonen (NPO, p. 14).

Wat betreft uw inspanningen om de taal te leren heeft u enkel geprobeerd om in het Jaffracentrum in Athene de taal te leren. Het feit dat dit geld kostte volstaat niet als verklaring om niet verder te zoeken naar taalopleidingen (NPO, p. 14). Immers uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat er gratis taallessen beschikbaar zijn in Griekenland voor migranten en vluchtelingen. Bijkomend heeft u niet specifiek naar taallessen voor vluchtelingen gezocht. Dat u in moeilijke omstandigheden leefde en met uw gedachten bij uw moeder zat kan dit nalaten niet verschonen (NPO, p. 15). Bijkomend heeft u geen hulp gezocht bij ngo's of andere organisaties. Andermaal haalt u als verklaring voor uw nalaten de slechte algemene situatie in Griekenland aan, het feit dat u alles zelf moet doen en dat niemand helpt (NPO, p. 15) Dit betreffen louter algemene beweringen die andermaal uw nalaten niet verschonen."

De Raad verwijst naar stuk 14, 2 in de map landeninformatie van de verwerende partij. Uit deze informatie, die de verzoekende partij niet weerlegt, blijkt dat er gratis Griekse taallessen ter beschikking zijn. De verzoekende partij verklaarde dat zij geen hulp heeft gezocht bij Ngo's of organisaties om haar te helpen bij haar zoektocht naar taallessen (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 15). Nochtans is de verzoekende partij zelf een afgestudeerd leraar en kan van haar verwacht worden dat zij de wegen om toegang tot de taallessen opzoekt. De bewering dat de verzoekende partij niet de kans kreeg om een taal te leren en bijgevolg geen werk, is ongeloofwaardig.

Uit de gehele lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt verder dat de verzoekende partij verklaarde geen werk te kunnen vinden omdat zij de Griekse taal niet kon leren. Omdat zij geen werk kon vinden, was het onmogelijk een woonst te zoeken.

Hierover stelt de commissaris-generaal correct in de bestreden beslissing:

"Wat betreft uw problematische zoektocht naar een woning eens u als vluchteling was erkend, verklaarde u allereerst dat u in Rhodos – waar u bovendien uw eigen onderdak in een hostel kon bekostigen (NPO, p. 8) - het verblijf in een opvangcentrum werd geweigerd omdat u een alleenstaande man bent (NPO, p. 10). Dat opvangcentra aan profilering van hun bewoners doen (waarbij bv alleenstaande mannen niet worden opgevangen in centra bedoeld voor gezinnen), volstaat niet om te besluiten dat u geen toegang heeft tot het algehele opvangnetwerk/woningmarkt. Verder liet u na om het kantoor van de organisatie die uw vriend aan een woning had geholpen te contacteren. U beperkte uw pogingen op dit vlak tot het louter vragen stellen aan een medewerker van deze organisatie wanneer een medewerker op bezoek was bij uw vriend. Uw verklaring niet naar het kantoor zelf te zijn gegaan omdat u het adres niet kent volstaat in alle redelijkheid niet. U heeft immers nagelaten om de medewerker aan wie u hulp vroeg voor een woning het adres van de organisatie te vragen. Dat u gestresseerd was waardoor u niet wist wat te doen volstaat niet om uw nalaten ter zake te verschonen (NPO, p. 11). U sprak evenmin andere ngo's/organisaties aan in uw zoektocht naar een woning (NPO, p. 13). U verbleef tevens in een opvanginitiatief in Athene, maar door de problematische situatie aldaar probeerde u op de privéwoningmarkt een woning te huren. U verbleef na uw erkenning als vluchteling evenwel amper twee maanden in Griekenland (u werd als vluchteling erkend op 30 juli 2018 en verliet Griekenland op 5 oktober 2018) en in die twee maanden probeerde u slechts twee keer een woning te huren (NPO, p. 12). U kreeg bij deze pogingen steeds te horen dat u een werkcontract en een verblijfsvergunning diende voor te leggen. Allereerst dient hierbij opgemerkt te worden dat u, eens u in het bezit was van uw verblijfsvergunning, u geen pogingen meer heeft ondernomen om een

privé woning te huren (NPO, p. 13). U had immers geen werkcontract en sprak geen Grieks. Dat een verhuurder een minimum aan financiële waarborg/zekerheid aan een potentiële huurder vraagt kan evenwel niet gelijkgesteld worden met een vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of ernstige schade zoals omschreven in de definitie van subsidiaire bescherming.

Wat betreft uw aangehaalde problemen om werk te vinden dient allereerst opgemerkt te worden dat u in de periode na uw erkenning slechts tweemaal ergens gesolliciteerd heeft. Eerst bij een telecomwinkel en vervolgens in een restaurant (NPO, p. 14). Dat u in beide gevallen geweigerd werd omdat u de taal niet sprak kan allerminst verklaren waarom u geen verdere pogingen ondernomen heeft om werk te vinden. Immers zoals hierboven uiteengezet, was u op de hoogte van het belang van een werkcontract om aan een huurcontract te komen. Verder heeft u niet gezocht naar werk waarbij de taal minder belangrijk zou zijn. Als verklaring hiervoor beweert u dat de taal altijd belangrijk is en dat ze in Griekenland niet aanvaarden dat u Engels spreekt (NPO, p. 14). U heeft echter slechts op twee plekken gesolliciteerd. Uw bewering dat ze niet aanvaarden dat u Engels spreekt kan dan ook moeilijk veralgemeend worden naar de volledige Griekse arbeidsmarkt. Bovendien heeft u geen hulp gevraagd aan andere organisaties in uw zoektocht naar werk. Uw uitleg dat u voor alles de taal nodig heeft, kan uw nalatigheid om de hulp van andere organisaties in te roepen niet verschonen (NPO, p. 14).

Wat betreft uw inspanningen om de taal te leren heeft u enkel geprobeerd om in het Jaffracentrum in Athene de taal te leren. Het feit dat dit geld kostte volstaat niet als verklaring om niet verder te zoeken naar taalopleidingen (NPO, p. 14). Immers uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat er gratis taalcursussen beschikbaar zijn in Griekenland voor migranten en vluchtelingen. Bijkomend heeft u niet specifiek naar taallessen voor vluchtelingen gezocht. Dat u in moeilijke omstandigheden leefde en met uw gedachten bij uw moeder zat kan dit nalaten niet verschonen (NPO, p. 15). Bijkomend heeft u geen hulp gezocht bij ngo's of andere organisaties. Andermaal haalt u als verklaring voor uw nalaten de slechte algemene situatie in Griekenland aan, het feit dat u alles zelf moet doen en dat niemand helpt (NPO, p. 15) Dit betreffen louter algemene beweringen die andermaal uw nalaten niet verschonen."

De verzoekende partij heeft, nadat zij internationale bescherming kreeg, slechts tweemaal gesolliciteerd, en slechts twee pogingen ondernomen om een woonst te huren. De Raad herneemt deze motieven van de bestreden beslissing, die een correcte feitenvinding inhouden, een juiste beoordeling hebben en kennelijk redelijk zijn. Na de afgifte van de verblijfstitel verliet de verzoekende partij amper na twee maanden en vijf dagen Griekenland. De ondernomen pogingen zijn sporadisch en tonen niet aan dat de verzoekende partij geen toegang tot werk en huisvesting had.

Ze zijn evenmin van die aard dat deze omstandigheden kunnen worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM.

Verder blijkt inderdaad uit de notities van het persoonlijk onderhoud dat de verzoekende partij maandelijks 90 euro kreeg, financieel ondersteund werd door haar familie, eigen onderdak bekostigde in Rhodos, in een opvangcentrum in Athene verbleef en na de afgifte van de verblijfstitel niets ondernam om een woning te huren of nog werk te zoeken.

Bijgevolg kan de Raad zich vinden in de geciteerde motieven van de bestreden beslissing en herneemt zij die. Temeer de Raad zwaar tilt aan het gegeven dat de verzoekende partij Griekenland verliet amper twee maanden en enkele dagen na het verkrijgen van de verblijfstitel. De verzoekende partij heeft geen ernstige poging ondernomen om haar leven herop te bouwen en in die optiek is haar vrees op ernstig lijden voorbarig.

Het racisme dat de verzoekende partij zou ondervonden hebben, wordt verder niet voldoende verduidelijkt.

Ook het volgende motief van de bestreden beslissing is correct: *"Wat betreft uw wens in België te blijven om voor uw zieke moeder te zorgen moet opgemerkt worden dat dergelijk motief niet ressorteert onder de Vluchtelingenconventie, noch onder de bepalingen inzake subsidiaire bescherming."*

De Raad wijst erop dat, in navolging van het Hof van Justitie van 19 maart 2019 in de gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17 waarnaar de verzoekende partij verwijst, het aan de verzoekende partij toekomt om de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden, dat zij zich kan beroepen op de bescherming die haar in een andere EU-lidstaat verleend

werd, *in casu* Griekenland, te weerleggen. Dit kan de verzoekende partij slechts door concreet aan te tonen dat de door Griekenland geboden bescherming niet langer effectief of toereikend zou zijn, met name dat er in Griekenland sprake is van structurele of fundamentele tekortkomingen of tekortkomingen die bepaalde groepen van personen raken, die een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken waardoor de terugkeer van de verzoekende partij naar Griekenland tot gevolg heeft dat zij vanwege haar bijzondere kwetsbaarheid, buiten haar wil en haar persoonlijke keuzes om, in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen. Deze toestand van zeer verregaande deprivatie bestaat wanneer de verzoekende partij niet in staat is om te voorzien in haar meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en haar in een toestand van achterstelling brengt die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Die drempel wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengt waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat haar toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (HvJ 19 maart 2019, "*Ibrahim e.a.*", overweging 90 e.v.).

Het Hof benadrukt in de punten 89 en 90 van het arrest dat deze tekortkomingen alleen onder artikel 4 van het Handvest - dat gelijkstaat aan artikel 3 van het EVRM - vallen, als ze een "*bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid*" bereiken. Of dat zo is, hangt af van alle omstandigheden van het geval. De drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van de betrokken lidstaat ertoe leidt dat iemand die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn eigen wil en keuzes om, terechtkomt in een "*toestand van zeer verregaande materiële deprivatie*", waardoor hij niet kan voorzien in zijn belangrijkste basisbehoeften, zoals wonen, eten en zich wassen, en waardoor zijn lichamelijke of geestelijke gezondheid zou worden geschaad of zijn leefomstandigheden mensonwaardig zouden worden.

Uit de punten 91 en 92 van het arrest blijkt dat grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de leefomstandigheden op zichzelf onvoldoende zijn om de drempel te halen. Ook schendingen van de bepalingen van hoofdstuk VII van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (hierna: de Kwalificatierichtlijn), die niet leiden tot een schending van artikel 4 van het Handvest (of artikel 3 van het EVRM), vindt het Hof niet zo erg dat een lidstaat de asielaanvraag van een statushouder uit de lidstaat waar die schendingen plaatsvinden, ontvankelijk moet verklaren. De commissaris-generaal merkt dit terecht op in de bestreden beslissing.

Landeninformatie kan weliswaar een belangrijk aspect vormen bij de globale beoordeling van het verzoek om internationale bescherming, doch zulk een informatie volstaat niet om *a priori* te besluiten dat de geboden bescherming in hoofde van eenieder die in een lidstaat internationale bescherming werd verleend, niet langer effectief of toereikend zou zijn. De Raad benadrukt opnieuw dat het duidelijk is dat de individuele situatie en persoonlijke ervaringen van de verzoekende partij in Griekenland van wezenlijk belang zijn bij de beoordeling van het verzoek, waar het aan de verzoekende partij toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden, dat zij zich kan beroepen op de bescherming die haar in Griekenland werd verleend, te weerleggen (zie punt 3.2.5.).

In voorliggend geval blijkt, na een individueel, persoonlijk en inhoudelijk onderzoek van het geheel van de elementen die voorliggen, dat de verzoekende partij niet aantoont dat de bescherming die haar in Griekenland verleend werd, ontoereikend zou zijn, noch dat de verzoekende partij een gegronde vrees in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op het lijden van ernstige schade kan doen gelden ten overstaan van Griekenland. Verzoekende partij toont niet aan dat zij daadwerkelijk getracht heeft haar leven in Griekenland op te bouwen nadat zij de internationale bescherming verkreeg. Zij verliet *quasi* onmiddellijk Griekenland nadat zij haar verblijfsdocument had.

Uit de hierboven weergegeven citaten van de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal dit op pertinente en correcte wijze heeft aangeduid. Er blijkt evenmin dat de verzoekende partij een ernstige poging deed elders te wonen. Verzoekende partij maakt evenmin aannemelijk dat geen gebruik kon gemaakt worden van de Ngo's. Zij toont geenszins aan dat zij zich gericht heeft tot de Griekse autoriteiten om haar rechten, verbonden aan een internationale bescherming, te verkrijgen.

Waar de verzoekende partij voorhoudt dat zij haar leven in Griekenland niet kan heropbouwen, herhaalt de Raad dat zij niet aantoonde ernstige pogingen te hebben ondernomen vermits zij kort na de toekenning van het verzoek tot internationale bescherming Griekenland verliet. Er blijkt ook niet concreet dat de verzoekende partij zelf inspanningen heeft gedaan en dat zij geheel verstoken bleef van de nodige hulp en de bescherming van de politie. Na de toekenning van de internationale bescherming kon zij kiezen waar zij zou verblijven. Deze poging werd niet op ernstige wijze verricht. Zij toont ook niet aan ernstige inspanningen te hebben geleverd om bijvoorbeeld in haar onderhoud te voorzien door doorgedreven pogingen te ondernemen om werk en (andere) huisvesting te zoeken.

Een hoge werkloosheidsgraad in Griekenland op zich maakt van de situatie van de verzoekende partij in Griekenland nog geen hoge drempel van zwaarwichtigheid uit in de zin van de rechtspraak van het Hof van Justitie van 19 maart 2019, zoals hoger omschreven. Evenmin volstaat de bewering dat zij als een dier werd behandeld en er in Griekenland een totaal gebrek aan integratie bestaat.

Er blijken geen grote systematische problemen of tekortkomingen, die op de individuele persoon van de verzoekende partij zijn gericht, ook niet ten aanzien van de Griekse autoriteiten.

De stelling dat verzoekende partij, in geval van terugkeer naar Griekenland, zal blootgesteld worden aan onmenselijke of vernederende behandelingen, is slechts gebaseerd op hypothesen en algemene landeninformatie zonder dat zij *in concreto* aantoonde dat zij in een situatie zou belanden die beschouwd kan worden als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of van artikel 4 van het Handvest, die gelijklopende bepalingen zijn, ook al kan worden aangenomen dat haar situatie door onzekerheid of een verslechtering van haar levensomstandigheden gekenmerkt wordt.

De verzoekende partij toont de schending van de materiële motiveringsplicht niet aan.

3.2.7. De Raad merkt bovendien op dat bij de beoordeling van de situatie van personen die internationale bescherming werd verleend in Griekenland betreffende de toegang tot werkgelegenheid, onderwijs, sociale bijstand, gezondheidszorg, huisvesting of integratie, in beginsel de omstandigheden van de Griekse onderdanen als maatstaf of standaard gelden, en niet de standaarden die desgevallend van toepassing zijn in andere lidstaten van de EU. Net zoals niet iedere EU-onderdaan op gelijke wijze aanspraak kan maken op dergelijke voorzieningen, geldt dit immers eveneens voor vreemdelingen die internationale bescherming werd verleend binnen de EU. De vaststelling dat er tussen EU-lidstaten verschillen bestaan in de mate waarin aan personen met internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen doen gelden, impliceert bijgevolg geenszins zonder meer een vervolging, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Dit moet daarentegen concreet worden aangetoond, rekening houdend met het gegeven dat óók de socio-economische moeilijkheden of perspectieven van de Griekse onderdanen problematisch en complex kunnen zijn op het vlak van bijvoorbeeld sociale huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling. De Raad wijst erop dat de verzoekende partij internationale bescherming verkreeg in Griekenland, dat als EU-lidstaat gebonden is aan het EU-acquis dat voorziet in (minimum)normen inzake rechten en voordelen die verbonden zijn aan haar status en waarvan de verzoekende partij gebruik kan maken.

3.2.8. Verder merkt de Raad nog op dat in de bestreden beslissing terecht het volgende wordt gesteld:

“Overeenkomstig artikel 24 van de Kwalificatierichtlijn (Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herziening)), dat de modaliteiten van de verblijfsvergunningen die verband houden met een internationale beschermingsstatus regelt, zijn de verblijfsvergunningen in wezen beperkt in de tijd en hernieuwbaar. Dit is echter in beginsel niet het geval voor de toegekende internationale beschermingsstatus die ten volle blijft gelden zolang het nodig is, de persoon die de status geniet, te beschermen. Deze status kan slechts ophouden, worden herroepen of ingetrokken in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden. Deze status kan ook maar worden beëindigd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden, net zoals de hernieuwing ervan slechts kan worden geweigerd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden (vgl. artikel 11, 14, 16 en 19 van de Kwalificatierichtlijn).

Gelet op wat voorafgaat, is het CGVS van mening dat na onderzoek van de elementen in uw administratief dossier met recht kan worden aangenomen dat, zelfs als zou het verblijfsdocument dat u werd uitgereikt op basis van de internationale beschermingsstatus die u werd verleend niet meer geldig

zijn, niets erop wijst dat uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet meer geldig is.

Aangezien de geldigheid van uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet in vraag wordt gesteld, wijst niets er daarenboven op dat u niet zou kunnen terugkeren naar Griekenland, of dat, mocht dit het geval zijn, uw verblijfsvergunning die verband houdt met uw status van persoon die internationale bescherming geniet niet eenvoudig zou kunnen worden hernieuwd mits het zetten van een aantal stappen". Bovendien dient erop te worden gewezen dat de Griekse verblijfskaart van verzoekende partij nog geldig is tot 26 juli 2021 (stuk 10 verwerende partij, brief Griekse autoriteiten van 19 december 2018).

3.2.9. De verzoekende partij voert de schending van artikel 57/6, §3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet aan.

Artikel 57/6, § 3, 3°, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer :

(...)

3° de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie;".

De parlementaire voorbereiding van artikel 57/6, § 3, 3°, van de Vreemdelingenwet stelt nog het volgende:

"Paragraaf 3, 3° heeft betrekking op de niet-ontvankelijkheid van een verzoek wanneer de verzoeker reeds in een andere EU-lidstaat de vluchtelingenstatus heeft verkregen of, bij uitbreiding, de subsidiaire beschermingsstatus. Reeds voorafgaandelijk aan dit ontwerp van wet kon de Commissaris-generaal, indien de verzoeker al de vluchtelingenstatus had verkregen in een andere EU-lidstaat, het verzoek niet in overweging nemen op basis van artikel 57/6/3 dat door dit ontwerp wordt opgeheven. Omwille van redenen van uniformiteit met de bewoordingen van de richtlijn 2013/32/EU wordt ervoor geopteerd de benaming "niet-inoverwegingname" te vervangen door "niet-ontvankelijkheid" van het verzoek om internationale bescherming. De vaststelling dat het CGVS een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren omdat de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, houdt tevens in dat het CGVS een andere beslissing kan nemen indien blijkt dat de verzoeker aantoont dat hij niet kan rekenen op die bescherming." (Parl. St. Kamer, 2016-2017, nr. 54-2548/001, p. 107).

(Oud) Artikel 48/5, §4, van de Vreemdelingenwet werd thans, wat betreft de lidstaten van de Europese Unie, ondergebracht in artikel 57/6, §3, 3°, van de Vreemdelingenwet (BS 12 maart 2018): *"De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer de verzoekende partij reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie".* Dit artikel vormt de omzetting naar Belgisch recht van artikel 33, 2, a), van de herschikte Procedurerichtlijn. In de parlementaire voorbereidingen inzake artikel 57/6, §3 wordt toegelicht: *"De Commissaris-generaal is verplicht alle verzoeken op de inhoud te beoordelen. Hij dient met name een onderzoek te voeren of de verzoekende partij in aanmerking komt voor internationale bescherming overeenkomstig richtlijn 2011/95/EU, behalve in een aantal gevallen die expliciet voorzien zijn in richtlijn 2013/32/EU. Wanneer er redelijkerwijze kan aangenomen worden dat een derde land voldoende bescherming verleent of kan verlenen, en de verzoekende partij opnieuw tot dat land zal worden toegelaten, is de Commissaris-generaal niet verplicht na te gaan of de verzoeker nood heeft aan internationale bescherming ten aanzien van zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, zijn land van gewoonlijk verblijf, gezien hij immers reeds in een ander land reële bescherming geniet of bescherming kan genieten in een ander land waarmee hij een band heeft. In deze dient de Commissaris-generaal enkel na te gaan of de verzoeker om internationale bescherming zich nog steeds kan beroepen op de reële bescherming in het derde land of dat een derde land, waarmee hij een band heeft, als veilig derde land kan worden beschouwd voor de verzoeker.(...) De vaststelling dat het CGVS een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren omdat de verzoekende partij reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, houdt tevens in dat het CGVS een andere beslissing kan nemen indien blijkt dat de verzoeker aantoont dat hij niet kan rekenen op die bescherming." (Parl. St. Kamer 2016 - 2017, DOC 54, nr. 2548/001, p. 105-107).*

Overigens: ook in het arrest van het Hof van Justitie van 19 maart 2019, "*Ibrahim e.a.*", in de gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, wordt in overweging 101 geconcludeerd dat artikel 33, tweede lid, onder a), van de herschikte Procedurerichtlijn toestaat dat een lidstaat een asielaanvraag niet-ontvankelijk verklaart om de reden dat de betrokken asielzoeker al in een andere lidstaat internationale bescherming heeft gekregen, op voorwaarde dat de verwachte leefomstandigheden van die asielzoeker in die andere lidstaat geen ernstig risico op schending van artikel 4 van het Handvest opleveren. Artikel 3 van het EVRM heeft gelijklopende bepalingen. Beide artikelen verbieden onmenselijke of vernederende behandelingen van personen.

Zoals uit de eerdere bespreking van de grieven blijkt, heeft de commissaris-generaal op correcte wijze vastgesteld dat de verzoekende partij niet aantoont niet te kunnen rekenen op de Griekse bescherming van de rechten die voortvloeien uit de toegekende internationale bescherming.

De verzoekende partij toont derhalve de schending van artikel 57/6, § 3, 3°, van de Vreemdelingenwet niet aan.

3.2.10. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij op het Commissariaat-Generaal werd gehoord. Tijdens dit interview kreeg zij de mogelijkheid alle nuttige elementen bij te brengen, haar motieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zij zich laten bijstaan door haar advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die de door haar gekozen taal machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden. De internationale bescherming die de verzoekende partij kreeg in Griekenland, werd onderzocht.

3.2.11. Daar waar verzoekende partij in haar verzoekschrift nog verwijst naar verschillende arresten van de Raad, wijst de Raad erop dat deze rechtspraak individuele gevallen betreft en geen bindende precedentwaarde heeft. Het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij dient op individuele wijze te worden beoordeeld en verzoekende partij dient daarbij haar nood aan internationale bescherming (in België) *in concreto* aannemelijk te maken, doch blijft hiertoe manifest in gebreke.

3.2.12. Met betrekking tot de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel ten slotte wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, en in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is. Omdat de verwerende partij in haar motivering op afdoende wijze aantoont dat verzoekende partij geen elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die haar reeds werd toegekend in Griekenland, oordeelt de Raad dat de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. De opgeworpen schending van het redelijkheidsbeginsel kan bijgevolg door de Raad niet worden bijgetreden.

3.2.13. De verzoekende partij legt ter terechtzitting geen stukken neer en toont niet aan dat de voorgelegde stukken aan de commissaris-generaal, of deze toegevoegd aan het verzoekschrift, van die aard zijn dat zij de eerdere overwegingen in dit arrest kunnen wijzigen.

3.2.14. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven, die de Raad bevestigt en overneemt.

3.2.15. De verzoekende partij vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. De verzoekende partij heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. Een hervorming dringt zich niet op.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken RvV X en RvV X worden gevoegd.

Artikel 2

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig juni tweeduizend twintig door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

M. BEELEN